

1.800 kr. til rådighed, når ydelserne til plejehjemmet er betalt, og andre steder har den ældre kun 600-700 kr. tilbage, når de samme ydelser er betalt.

Med hensyn til anonymt at kunne henvende sig til kommunens administration eller politikere skal man nok her passe på ikke at overrende kommunen. Pårørende til plejehjemsbeboere vil selvfølgelig have, at deres ældre familiemedlemmer får en så god behandling som muligt, men der bør være en form for filter, for at et plejehjem ikke uretmæssigt bliver blacklistet.

I forbindelse med den sidste tids debat i tv og i bladene er der nu taget det første initiativ til en pårørendeforening i Vejle. En sådan forening hilser Dansk Folkeparti velkommen, men det fritager ikke os politikere for ansvaret. Forslaget ser Dansk Folkeparti som en klar forbedring for de ældre, og vi støtter selvfølgelig forslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er jo ubestridt en kendsgerning, at hr. Frank Dahlgaards beslutningsforslag har en helt speciel stil, men det er også klart, at hr. Frank Dahlgaards forslag giver os en god mulighed for at fremlægge nogle synspunkter. Men vi kan ikke tilslutte os forslaget som beslutningsforslag.

Det er da også rigtigt, at historierne, som vi har hørt om på det sidste om omsorgssvigt i plejesektoren, bestemt ikke er noget at prale af. Der er nogle historier, som aldrig burde kunne fortælles. Det hører også med til billedet, at der er meget, meget stor forskel på plejehjemmene, og det hænger uden tvivl i høj grad sammen med ledelsesstruktur. Nogen steder sætter lederne en fantastisk høj standard for, hvad de vil, og hvad man kan opnå, og andre steder dyrker man en plejeideologi, der nærmest hæmmer situationen for både beboerne og de ansatte.

Derfor mener vi meget, at der ligger ledelsesansvar og -rolle i det her, og der er også uddannelser, der trænger til eftersyn. Der ingen tvivl om, at hjertet på det rette sted er en god ting, men det gør det ikke i alle situationer, fordi opgaven i dag er ganske vanskelig.

Der kan også spørges for det øvrige plejepersonales vedkommende, om de i virkeligheden er uddannet godt nok alle sammen til de opgaver, de skal varetage. Det er jo ikke ualmindeligt, at demente ældre måske optager helt op til halvdelen af pladserne på et plejehjem. Det kræver altså en særlig indsats, og det skal man

også forstå. Det drejer sig om viden og forståelse, hvis man skal give de her gamle med en meget reduceret evne til at kommunikere en værdig tilværelse. Det kan være vanskeligt. Og hvad tilbyder vi så det plejepersonale? De får ikke nogen fyrstelig løn. Mange af dem er slidt ned fysisk og psykisk. Vi ved i og for sig, det er der, hvor det i øjeblikket rammer hårdest, når det gælder også det fysiske arbejdsmiljø, og det må vi nok tænke lidt på.

Vi har jo været inde på at diskutere det her tidligere, og vi har også ved adskillige lejligheder talt om, at der mangler hænder på det her område. Der er ingen tvivl om, at der mangler hænder, og der mangler måske også nogle resourcer, men det er ikke det eneste. Det, der er det afgørende på det her område, er også, at vi prøver at udbrede den her forståelse og lader være med gang på gang her fra Folketinget – for det tror jeg er et andet problem – at lade de her grimme, grimme historier overskygge det. Vi skal bestemt sige noget til dem, men også tænke på, hvor mange tusinde mennesker, der arbejder i den her sektor, og som kæmper hver dag og gør det utrolig godt. Jeg kender en lang række plejehjem, som jeg også kommer på, og det er altså lidt pinligt en gang imellem, når vi generaliserer alt for meget.

Tilsynet er en anden vinkel, som skal ind, og der må vi sige, at det tiltag, der bliver taget fra socialministeren, er vi godt tilfredse med. Der er jo sendt et brev af sted allerede på nuværende tidspunkt. Og socialministeren er allerede godt i gang med at lægge en plan, og der er meget godt i det, vi hidtil har set, ikke mindst af pressens omtale, og i det, som vi også hørte fra ministeren i dag.

I det ældrepolitiske oplæg, som CD kom med i 1997, var vi meget optaget af at give begrebet omsorg en renæssance, og det er i alt for høj grad blevet bortrationaliseret, og hvis nogle nu vil til at kvalitetssikre plejehjemmene – det er nok sådan noget ISO-certificering eller sådan noget – så skal vi altså huske på, som også Bent Rold Andersen sagde på et tidspunkt, at vi ikke går lidt for højt op i, hvor meget tid der går med at støvsuge et areal, og lidt for lidt i, hvordan de gamle egentlig har det.

Men generelt synes jeg, det er udmærket med sådan en debat, og det er udmærket med en holdningsdebat, men vi skal nok passe på, at vi ikke begynder at lede plejehjem og pege dårlige plejehjem ud rent ledelsesfunktionsmæssigt. Der må vi altså stille krav til, at når vi hører den